

currunt tractu continuata semper serie, velut Alpes fere, aut Apenninus Italiæ. Est & alius mons altissimus Chang pe, qui ad mille stadia procurrit. in eo lacus est octoginta stadiorum, ex quo duo fluvii emanant, alter versus Austrum fluens Yalo nomine, al-

ter in Boream Quenthung. ex eodem oritur monte Sunghoa flumen, quod non ita multo post cum Quenthung aquas miscet, atque ita juncti, versus ortum nonnihil deflectentes in Eoum mare sese exonerant.

DE REGNO NIVLHAN, & YEÇO vel IESSO.

Yupi Tartari.

Equitur Nivlhan, quod Tartarorum regnum etiam ad Niuche pertinet, estque illius pars Barrapeliotem versus ac Boream, in quo nihil à præcedentibus admodum diversum occurrit. huic proximi Yupi Tartari haud procul à mari, ita dicti, quod galeas ac thoraces è durissimis ac fortissimis piscium conficiant pellibus. his succedit, quam Sinæ Yeço vocant, ingens terra continens, haud dubium eadem cum ea, quam Iesso vulgo dicunt, ubi lacum ingentem Pe Sinæ ponunt.

Eorum mores.

Hæc totidem fere verbis, quot Sinæ, describit Maffæus noster lib. 4. epist. Japoniæ terræ in Septentrionem adjacet amplissima Sylvestrium hominum regio, Leucas ab urbe Meaco trecentas (milliaria ducenta quinquaginta quatuor) bestiarum pellibus induuntur, toto hirti corpore, ingenti barba, mystacibus maximis, quas paxillo subrigunt potaturi. Vini gens avida est imprimis, ad bella ferox, formidolosa Japonibus. in prælio fauciati falsis aquis abluunt vulnera, id unum genti remedium est: speculum gestare dicuntur in pectore (ex cupro est contra sagittas fortissimum, quale etiam plerique Tartari ditiores ferunt) ad caput gladios alligant, sic ut in humeros manubrium designat. Sacra habent nulla, coelum duntaxat venerari soliti sunt, &c. disputant multi num

hæc terra Iesso (ita cum Europæis voco Yeço Sinico relicto nomine) insula sit an continens: at si Sinis credere volumus, omnino pars est incultæ Tartariæ, cum Nivlhan & Yupi continens terra, nec propterea sequitur Japoniam insulam non esse, nam à Iesso per fretum separatur. sed fidem hic ego meam libero, quam in re incerta interponere nolim, ad mappam lectorem remitto, in cujus delineatione Sinicam expressi.

Scribunt præterea Sinæ ultra Leäotung terras Barrapeliotem versus continentem ad sex stadiorum millia extendi, quæ fere viginti quatuor gradus conficiunt, ex quo patet ingentes esse terrarum tractus versus Americæ Quiviram ad fretum usque Anian, quod fretum deturne in rerum natura, nec ne, non ausim asserere, cum nihil mihi de eo certius sit compertum, fretum tamen esse, ea, quæ in Sinensium historiarum dico epitome, suadent. Si dederit Deus ut unà cum sociis aliquando Sinam revisam salvus illius beneficio & incolumis, cum ad incognitas has & vastissimas extremæ hujus Asiæ ac Tartariæ terras lucem Evangelii afferre in animo habeamus, facile ex occasione fiet, ut hæc etiam, quæ nobis tamen præ animorum salute exigui aut nullius momenti sunt, ad Geographiæ perfectionem proferantur in lucem, atque omnibus illarum rerum curiosis patefiant.

DE REGNO TANYV.

Relicto jam ortu paululum digrediamur ad occasum, ad quem jacet potentissimum ac ingens Orientalium Tartarorum regnum, quod ab occasu Quenthung fluminis incipiens immensam terrarum planitiem occupat inter Xamo desertæ solitudinis seu si-

tientis arenæ campos & Sinas. nec pauca etiam continet ultra ipsum desertum sita usque ad veterem nimirum Tartariam, quam Sinæ Samahaniam vocant: & hic terræ tractus ab illis nominatim Tata vocitatur, corrupto nomine propter litteræ R apud Sinas defectum. Hujusce regionis nomen ac gentem visus est nosse M. Paulus Venetus, cum

F

appel-